

Milí diváci, příznivci Divadelního souboru Jiřího Voskovce a čtenáři Vosk(n)ovin, máme milou příležitost se opět setkat na divadelním svátku, pro divadelníky jedním z nejvýznamnějších, a tím je premiéra. Premiéra, tedy první provedení díla, bývá spjata nejen s mnoha očekáváními, hlavně reakcí publika, ale také nervozitou. Někdy se divadelníci obdarovávají takzvanými „zlomvazky“, jednak na památku, jednak jako ochranu před přebrepty a dalšími „nehodami“. V Sázavě premiéruje domácí soubor po třech letech, o to víc se jedná o událost významnější. K této příležitosti si soubor vybral - jak jinak - komedii. Cílem divadelníků je své diváky zejména pobavit. Tentokrát se jedná o hru osvědčeného francouzského autora Marca Camolettiho Na správné adrese, a uvidíme ji v režii Lenky Kuchlerové. Nebudeme vám prozrazovat děj, snad jen to, že významnou roli v příběhu hraje zkratka P.P.S., která vše pořádně zamotá. Takže Pěkně Potichu Sedte, za chvíli začínáme.

Rozhovor s Lenkou Kuchlerovou, režisérkou hry Na správné adrese

Jak dlouho se divadlu věnuješ?

Od roku 1992. Začínala jsem jako němá Suzan, která měla asi dvakrát nebo třikrát opakovanou jednu větu. Potom jsem většinou hrála, občas i zpívala, v davu.

K režii ses dostala jak? Co všechno už máš „na kontě“?

Začínala jsem jako pomocná režie, když jsem pomáhala Jirkovi Janouškovi režirovat Strašidelný dům. Později jsem dělala choreografie do obnovené premiéry Balady pro banditu. Mojí první režijní zkušeností byla detektivní komedie Hrobka s vyhlídkou, následovala vánoční hra Do Betléma chvátejme! a teď režijuji Na správné adrese.

Jak ses vlastně dostala do sázavského divadelního souboru?

Dozvěděla jsem se tenkrát, že se do divadla shání někdo, kdo umí tančit. Přihlásila jsem se a od té doby jsem tady...

Co Tě baví víc? Režie nebo herectví?

Režie! Herectví mě nikdy nebavilo (*smích*). Vždy jsem to brala tak, že nejsem herečka, neumím zahrát všechny ty různé herecké polohy, takže se skutečně za herečku nepovažuji... Ted'ka už asi dokážu trochu blbnout, ale ze začátku jsem ani nevěděla, kam s očima.

Co tě na režii baví?

Já vlastně nevím... asi, že jsem schopná herce někam vést. Když si přečtu hru, mám hned nějakou představu a dovedu nějakým způsobem lidi nasměrovat a mohu se pokusit i z neherce udělat herce.

Proč sis vybrala právě hru Na správné adrese? Co Tě na ní zaujalo?

Vybrala jsem si ji z nutnosti. Mám v hlavě úplně jinou hru, jenže ta je vázána autorskými právy pro jedno pražské divadlo, takže se zatím hrát nesmí. Hledala jsem situační komedii, aby se diváci i herci pobavili, a po přečtení asi deseti scénářů, jsem skončila u téhle. Většinu her máme totiž problém obsadit, protože nemáme „omladinu“, která by se hodila do rolí milenek nebo milenců. Mladí lidé nám v souboru chybí. Šla jsem spíš po tom, aby se daná hra dala napasovat na náš věk. Přišlo mi, že v případě hry Na správné adrese to půjde, navíc se mi líbila. Není to žádná hluboko myšlenková hra, je to prostě jenom legrace.

Dělala jsi ve scénáři hodně změn?

Ne hodně, ale škrtila jsem, protože některé repliky byly dlouhé, nicneříkající a hodně se opakovaly.

Do hry jsi obsadila i několik hereckých nováčků. Bylo to během zkoušek znát?

První zkoušky byly katastrofa, bála jsem se, že to vůbec nepůjde, byl cítit obrovský stud. Každý by si asi řekl: „Ne, to nejde, ten člověk to v sobě nemá.“ Ale jak to postupuje... myslím si, že v každém z nás něco je. Každý někdy zahrál nějakou komedii. Třeba zalhal a snažil se vypadat, že nelže. Už to je začátek hereckého výkonu. Největším problémem byl asi pohyb po jevišti. Vědomí, že se nemusíme pořád kývat nebo něco dělat s rukama - to je to nejtěžší, špatně se to učí. Každý má také svá gesta a řečové návyky,

které je těžké odbourat, když se do hry nehodí. Ale daří se nám to.

Ve hře hraje Tvůj syn i Tvůj manžel. Neměla jsi třeba obavy říct jim své připomínky?

Ne, to jsme si vyjasnili hned na začátku. Na Láďu (*manžel, představitel role Spartaka; pozn. red.*) mám oblíbenou větu: „Ty se vzpěčuješ.“ To řeknu a on se začne smát... S Tomášem (*syn, představitel role Bertranda; pozn. red.*) už jsem zvyklá pracovat. Respektuje mě a já zase respektuji, když má nějaký dobrý nápad. Takže vůbec žádný problém v tom, že jsme v příbuzenském vztahu, není.

Určitě sis udělala představu o jednotlivých postavách. Naplnili herci Tvé představy nebo třeba roli i posunuli?

V několika okamžicích ano, proto také říkám, že jsem režisér z leknutí a nechávám si od herců i radit. Když mi řeknou: „Hele, já bych to zkusil takhle“, tak nejsem proti. Za režiséra se nepovažuji, nemám na to žádnou školu... když už mi něco přijde přes čáru, tak řeknu: „Ne.“ Kvituji to, že jsou všichni nesmírně poslušní.

V době, kdy děláme rozhovor, máte zhruba týden do premiéry. Jak to vidíš?

Včera jsem se trochu uklidnila (*smích*). Do včerejší zkoušky to bylo hodně bezesných nocí. Nepokládám to ještě za dokonalé. Dvě alternativy herečky, které mají náročné, čtvrt hodinové scény, nám ze zdravotních důvodů vypadly. Řekla bych, že kvůli zdravotním komplikacím bychom potřebovali ještě asi měsíc. Ale mákli jsme. Zkoušíme skoro každý den, snažíme se dohnat, co se dá.

Jak myslíš, že se budeš cítit během premiéry, zatímco se herci budou „potit“ na jevišti?

Já vám upřímně řeknu, že mi nezbyvá nic jiného než dělat druhou náповědu. Hlavně během prvních představení, než se to trochu vyhraje... možná si půjdu užít třeba takovou třetí reprízu, ale do té doby budu herce jistit ze zálohy (*smích*).

Co bys popřála hercům na dnešní premiéru před sázavským publikem?

Aby jim text naskakoval úplně sám. Ať nepotřebují náповědu a zjistí, že to umí. Já vím, že to všichni umí!

Co bys popřála divákům?

Aby se chechtali od začátku do konce. Řekla bych, že v dnešní době si stačí pustit jakékoliv zprávy a člověk se hned potřebuje někde pobavit a vypnout. Myslím si, že tohle hra splňuje.

V(n) Pozvánka na Voskovcovu Sázavu

Končí školní rok i divadelní sezóna, ale (*a to děti nerady slyší*) prázdniny se rychle překulí a máme tu podzim.

No a Voskovcova Sázava a podzim patří nerozlučně k sobě. Letos nás čeká již 23. ročník této přehlídky amatérských hudebních divadel. Začínáme v pátek 13. září, závěrečný večer se slavnostním předáváním ocenění proběhne 25. října. Připraveno je šest soutěžních a jedno nesoutěžní páteční představení, a také dvě nedělní pohádky. Již teď probíhají přípravy, abychom se všichni mohli od půlky září scházet v sázavském kulturním domě. Těšte se na zajímavý a pestrý program - a my se těšíme na vás!

